

ЕПИЛОГЪ

Страната наредихте
по свой — практиченъ — начинъ
и то за честь и слава,
тѣй както подобава
на правова държава,
та ще се на човѣка —
за хубость да заплаче.

А нѣкой пѣкъ рече ли —
въ хазната да надзърне
и зърне ли я праздна,
то, мисълта го блазни,
не съ хули да ви дразни,
но просто да ви срещне
и радостно прегърне.

Та, холанъ, срамота е:
да бъркашъ въ медъ съ ржцетѣ,
пѣкъ дваждъ да не примижишъ
и прѣстъ да не приближишъ,
хей, тѣй — да го оближешъ,
че леко да ти стане
поне на дробоветѣ.

Народътъ ни добъръ е,
цени ги добринитѣ
въ държавната управа —
на васъ, за честь и слава,
реве и вика: — bravo!
и — цеди презъ зжбитѣ
полекичка псувнитѣ.

(1931)